Zondag leek een prima dag tussen twee buienlijnen in om een tochtje te varen. Kleindochter Nathalie en haar vriend Inias gingen meevaren. Geen zon en een 17° luchttemperatuur met ongeveer dezelfde watertemperatuur wat ideaal was voor het droogpak en de jongeren met neopreen nat pak moest kunnen. De tocht was een 17 km rond de “Gijster” met vertrek aan de kajakponton zuidelijk van de parking Vissershang.

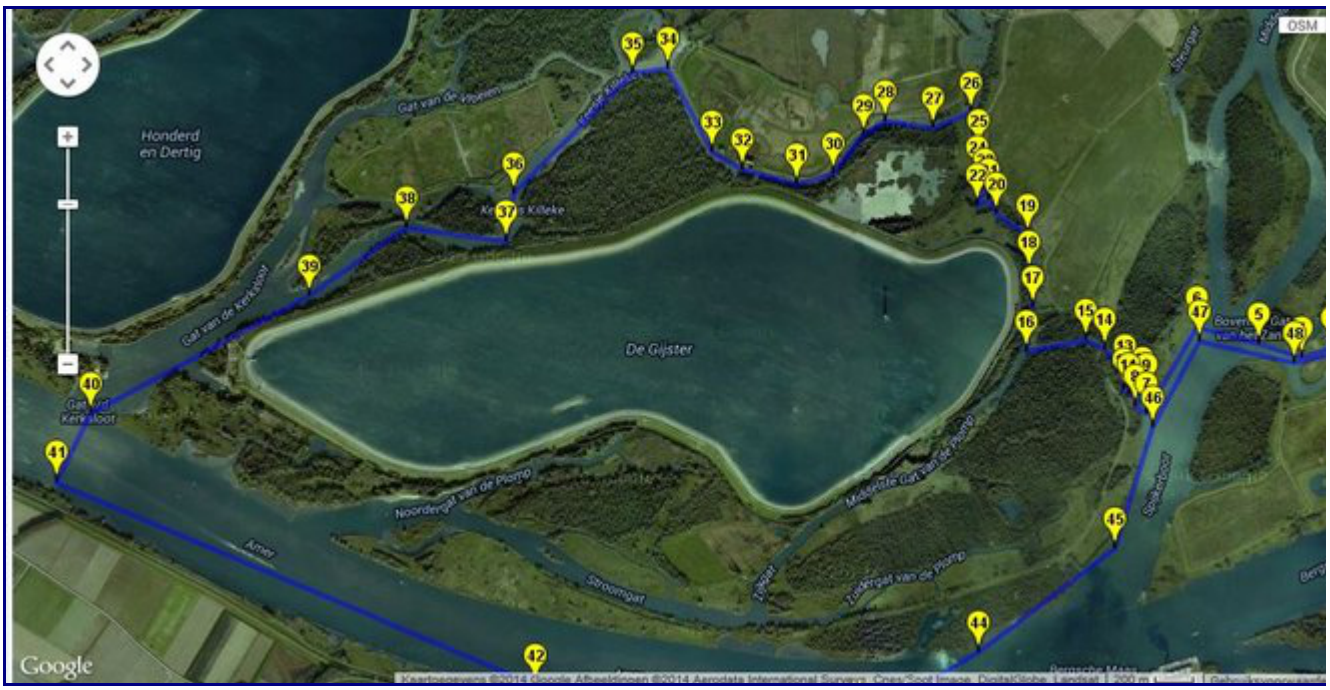

Voor Inias was het de eerste keer, met uitzondering van een toeristische Lesse afvaart. Er was dus heel wat te vertellen in een spoedkursus kajakvaren en oefening baart kunst. Hij zou met de Dagger varen wat de gelegenheid gaf om richtingstabiliteit te ervaren met en zonder scheg.

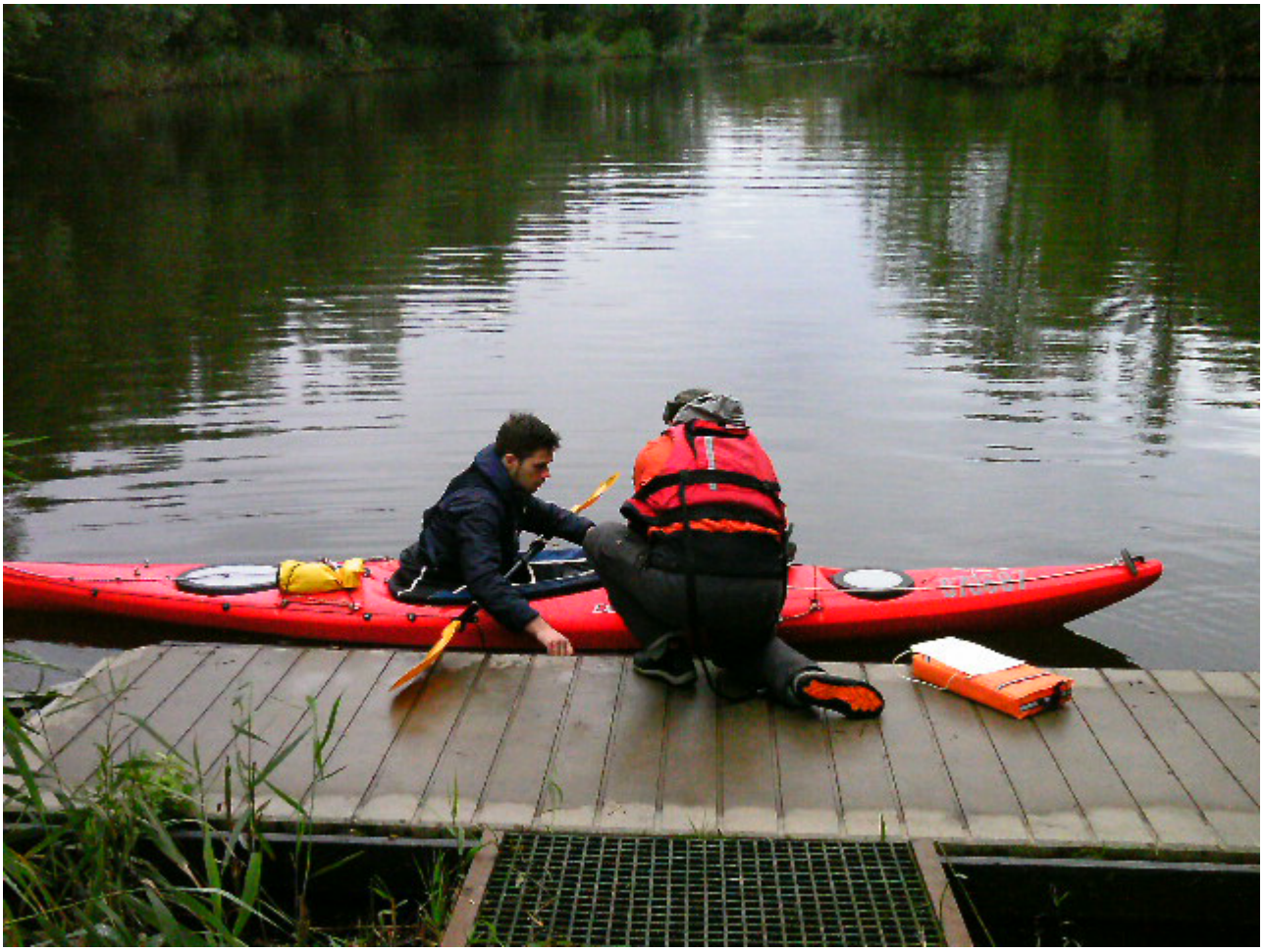

Nathalie zou varen met de Isére met een experimentele optrekbare scheg die op de achtersteven geschoven werd.

Ik had het bootje dat lijkt op een uitgerokken paasei waar ik met wat gewurm nog juist in kan en dat geen stabiliteit heeft maar wel heel wendbaar is.

Rechtdoor varen vraagt heel wat concentratie en ondanks dat moest ik regelmatig corrigeren. Dus weg waren we. Eerst wat oefenvaren aan het vertrek en dan koers naar de sloot van Sint Jan met het beroemde bruggetje.

Ik had ook de uitrusting mee om de secundaire stabiliteit van de kajak http://www.kajakvaren.nl/page/stabiliteit-kajak te meten voor de eerste keer. Zoals ge ziet een waterpas gemonteerd op een gradenboog met staaf.

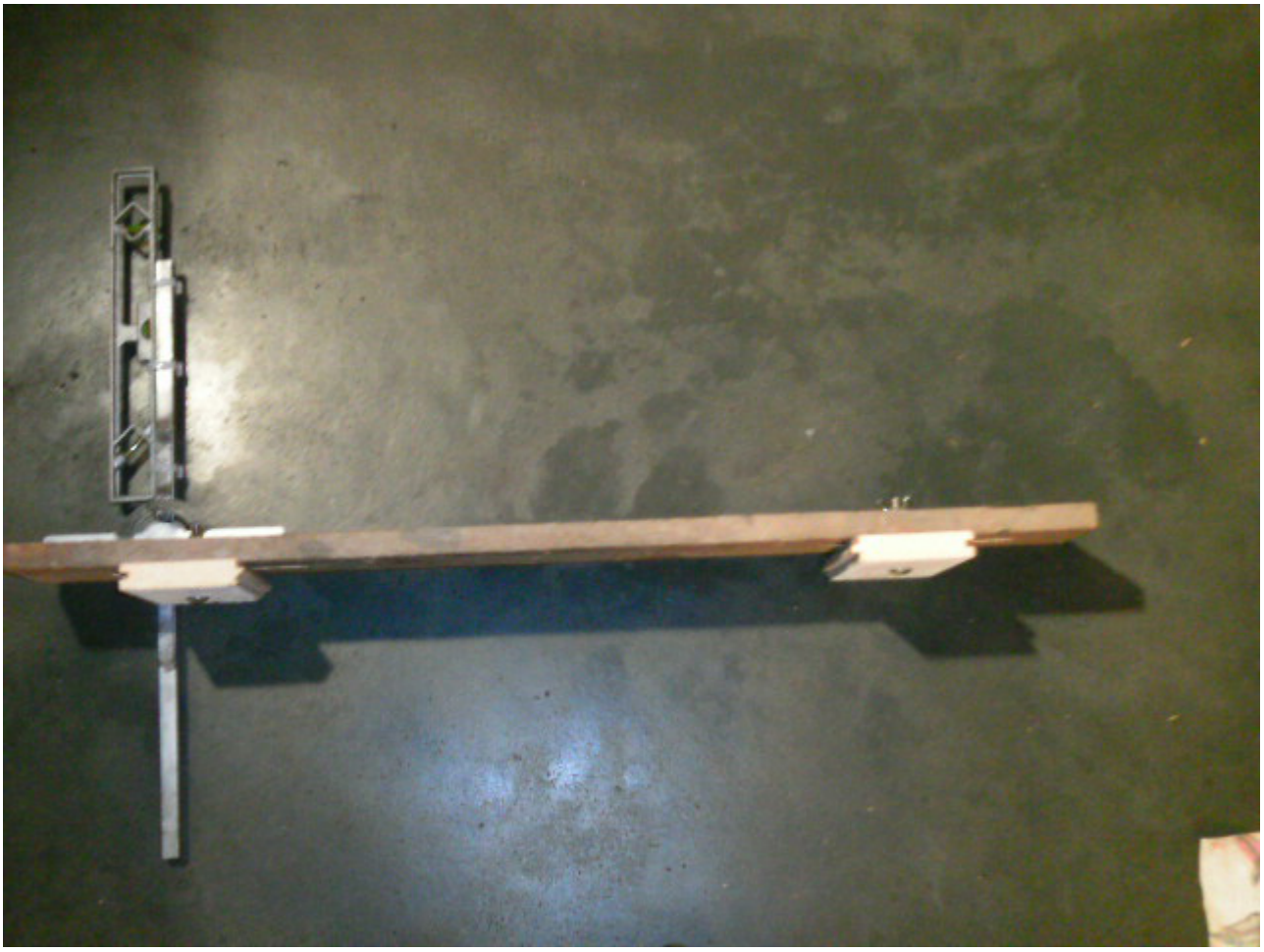

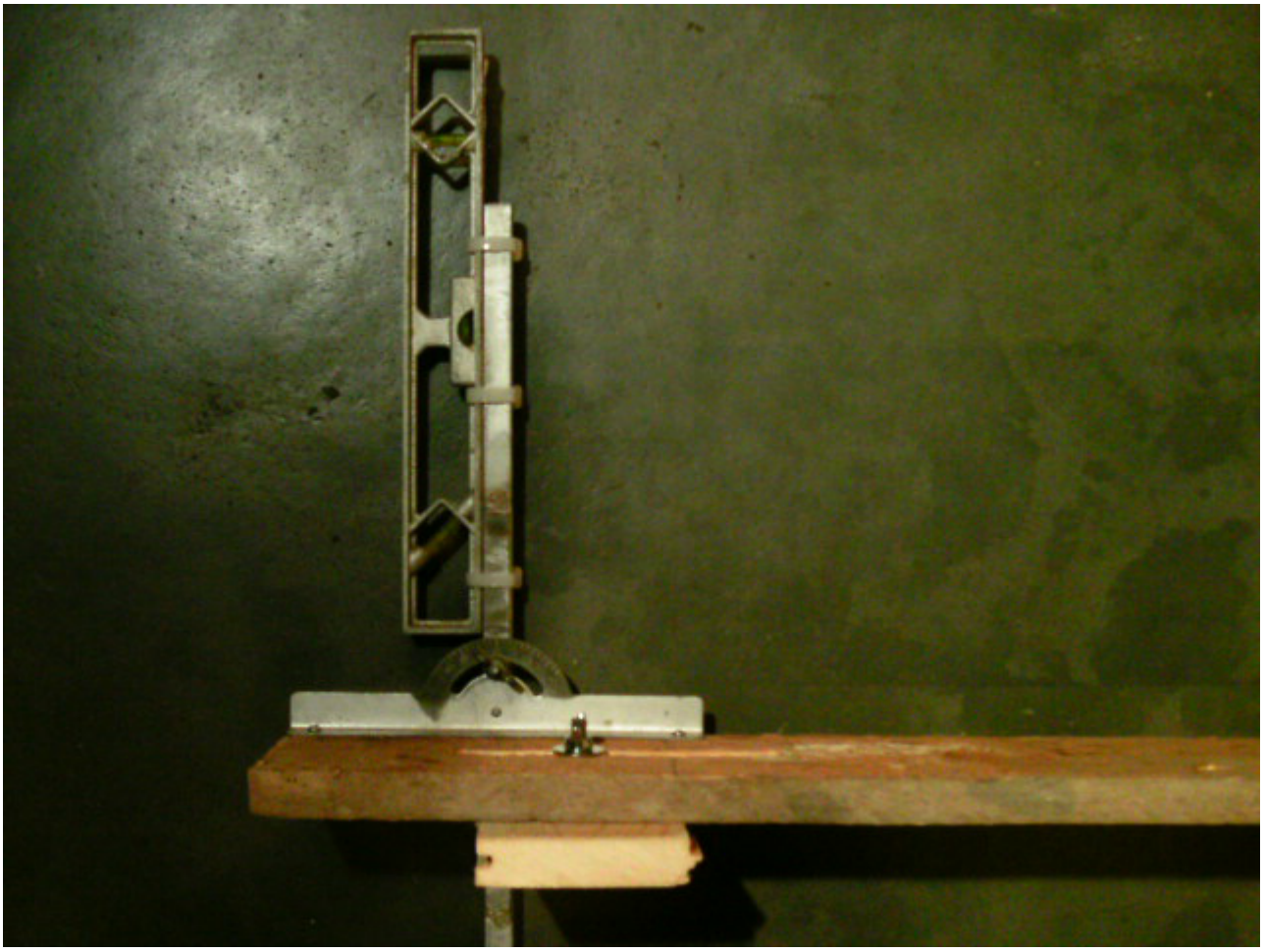

Die verticale staaf wordt tegen het breedste deel van de kajak geschoven en vastgezet. Dan wordt de hoek ingesteld (eerste en enige proef op 15°) en met een valiesweger (met blokkering op max gewogen gewicht) wordt de waterpas terug verticaal getrokken. De kajakker (1m80 en 76 kg) blijft verticaal met het bovenlichaam. De kracht nodig om de Dagger 15° te kantelen (kuiprand kwam aan het water) was 9 kg. Een tweede meting gaf dezelfde waarde. De helling kon niet vergroot worden omdat dan de valiesweger (die naar beneden moest getrokken worden en bevestigd was aan de bovenkant van de waterpas) dan tegen het water kwam waar hij denkelijk niet tegen kan. Dezelfde proef met de Isére gaf 7,5 kg en de tweede maal 9 kg .Bij de eerste meting bleef de kajakker niet mooi vertikaal maar helde wat mee. Het effect is natuurlijk dat de stabiliteit afneemt. http://nl.wikipedia.org/wiki/Scheepsstabiliteit . Met het gegeven meetsysteem zijn beide boten dus gelijkwaardig wat secundaire stabiliteit betreft wat kan blijken uit hun "bijna identieke" dwarsdoorsnede op het breedste punt, ongeveer gelijke lengte en breedte. De Isére weegt wel maar 20 kg tegen de Dagger 23 kg. Op een schaal van 35 kg met een mechanisch systeem is de meting niet erg nauwkeurig maar het geeft een idee over welke grote orde we spreken. Een drukmeter waar op geduwd kan worden zou beter zijn omdat dan het meettoestel niet dreigt nat te worden. De secundaire stabiliteit is natuurlijk wel belangrijk om niet om te gaan maar bij het eskimoteren is een grote secundaire stabiliteit dan weer een nadeel als helemaal omgegaan wordt.

Zoals altijd was het varen in de Biesbosch een ervaring van natuur die heel verwonderlijk is in onze dichtgebouwde landjes. Even voorbij de Amalia hoeve links de Keesje Killeke in. Onderweg aan een

strandje gingen we landen om de boterhammetjes aan te spreken.

Nathalie ging uitstappen zonder peddelsteun omdat ze dacht dat de kajak vastlag tegen het strandje maar een uitdovend boeggolfje van een jachtje besliste anders. Nathalie ging achterwaarts de sloot in en bevestigde hiermee dat in en uitstappen met de kajak altijd een risicomoment is. De gelegenheid voor Inias om de “cowboy” instap te oefenen.

Gelukkig had ik reserve kledij bij zodat Nathalie een warm fleecje kon aantrekken want anders was het wel oncomfortabel geworden. Dan via het “gat van de Kerksloot” naar de Amer

de “Spijkerboor” in en terug naar de Vissershang. De scheg op de Isére bleek te werken zoals voorzien en maakte de kajak heel wat koersvaster wat op lange rechte lijn met toch enige wind een hele verbetering was zeker als ge moet meevaren met een kajak die wel met een scheg is uitgerust. Een vaste intrekbare inbouw scheg gaan we dus zeker overwegen als de Isére meer gebruikt zou worden. Toch bleek een en ander wel de reserve van Nathalie aangetast te hebben en moest ze af en toe een eindje gesleept worden waarmee we ook dit aspect eens konden oefenen met lange en korte sleeplijn, wat zeker van pas kwam in de boeggolven van passerende jachten.

1-BQV-612

Met de drie kajaks en al het materiaal waren we goed geladen en na een prachtige dag keren we terug huiswaarts.